

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juni 2012 — The Chartered Institute of Patent Attorneys mod Registrar of Trade Marks (anmodning om præjudiciel afgørelse fra The Person Appointed by the Lord Chancellor — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-307/10) ⁽¹⁾

(Varemærker — indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning — direktiv 2008/95/EF — identifikationen af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke der er ansøgt om beskyttelse af varemærket — krav om klarhed og præcision — brug af Niceklassifikationens klasseoverskrifter til brug ved registrering af varemærker — lovlighed — omfanget af den beskyttelse, som varemærket giver)

(2012/C 250/02)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

The Person Appointed by the Lord Chancellor

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Chartered Institute of Patent Attorneys

Sagsøgt: Registrar of Trade Marks

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — The Appointed Person by the Lord Chancellor — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (kodificeret udgave) (EUT L 299, s. 25) — klassificering af varer eller tjenesteydelser til brug ved registrering — den grad af klarhed og præcision, der kræves med henblik på at identificere de varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af et varemærke

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at det kræver, at de varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af ansøgningen om varemærkeskyttelse, identificeres med tilstrækkelig klarhed og præcision af ansøgeren,

således at de kompetente myndigheder og de erhvervsdrivende alene på baggrund heraf kan fastlægge udstrækningen af den beskyttelse, varemærket giver.

Direktiv 2008/95 skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for brugen af generelle angivelser i den klassificering, der er nævnt i artikel 1 i Nicearrangementet vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, der blev vedtaget i forbindelse med den diplomatiske konference i Nice den 15. juni 1957 og senest revideret i Genève den 13. maj 1977 samt ændret den 28. september 1979, med henblik på at identificere de varer og tjenesteydelser, for hvilke der søges om varemærkeskyttelse, forudsat at en sådan identifikation er tilstrækkelig klar og præcis.

En ansøger af et nationalt varemærke, som gør brug af alle de generelle angivelser i klasseoverskriften for en bestemt klasse i Niceklassifikationen med henblik på at identificere de varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af ansøgningen om varemærkeskyttelse, skal præcisere, om den pågældendes registreringsansøgning omfatter samtlige varer eller tjenesteydelser, som er opført i den alfabetiske fortegnelse i denne bestemte klasse, eller blot visse af disse varer eller tjenesteydelser. Såfremt ansøgningen blot vedrører visse af de nævnte varer eller tjenesteydelser, er ansøgeren forpligtet til at anføre, hvilke varer eller tjenesteydelser i denne klasse der er omfattet.

⁽¹⁾ EUT C 246 af 11.9.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. juni 2012 — BNP Paribas og Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-452/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — ordning for justering af aktivers skattemæssige værdi — banksektoren — beskatning af kapitalgevinster — substitutionsskat — selektivitet)

(2012/C 250/03)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: BNP Paribas og Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) (ved advokaterne R. Silvestri, G. Escalar og M. Todino)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci og D. Grespan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 1. juli 2010 i sag T-335/08, BNP Paribas og BNL mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 11. marts 2008 om Italiens statsstøtte C 15/07 (ex NN 20/07) i form af skattelettelser for en række kreditinstitutter i forbindelse med omstrukturering (EUT L 237, s. 70)

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 1. juli 2010, BNP Paribas og BNL mod Kommissionen (sag T-335/08), ophæves, for så vidt som den tilsidesætter artikel 107, stk. 1, TEUF.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes.
- 3) BNP Paribas og Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.
- 4) BNP Paribas og Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) betaler omkostningerne ved Den Europæiske Unions Ret.

(¹) EUT C 317 af 20.11.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. juni 2012 — Wolf Naturprodukte GmbH mod Sewar spol. s r.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší soud České republiky — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-514/10) (¹)

(Retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — det tidsmæssige anvendelsesområde — fuldbyrdelse af en retsafgørelse afsagt inden fuldbyrdelsesmedlemsstatens tiltrædelse af Den Europæiske Union)

(2012/C 250/04)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší soud České republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wolf Naturprodukte GmbH

Sagsøgt: Sewar spol. s r.o.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Nejvyšší soud České republiky — fortolkning af artikel 66, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) — tidsmæssigt anvendelsesområde — fuldbyrdelse af en afgørelse truffet før fuldbyrdelsesstatens tiltrædelse til Den Europæiske Union

Konklusion

Artikel 66, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at det, for at denne forordning finder anvendelse med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse af en retsafgørelse, er nødvendigt, at forordningen på tidspunktet for afsigelsen af denne retsafgørelse var i kraft i både domsstaten og den medlemsstat, som anmodningen er rettet til.

(¹) EUT C 13 af 15.11.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. juni 2012 — straffesag mod Titus Alexander Jochen Donner (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-5/11) (¹)

(Frie varebevægelser — industriel og kommerciel ejendomsret — salg af eksemplarer af værker i en medlemsstat, hvor ophavsretten til disse værker ikke er beskyttet — transport af disse varer til en anden medlemsstat, hvor tilsidesættelse af ophavsretten er strafbar — straffesag mod transportøren for medvirken til ulovlig spredning af et ophavsretligt beskyttet værk)

(2012/C 250/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Part i hovedsagen

Titus Alexander Jochen Donner

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 34 og 36 TEUF — frie varebevægelser — industriel og kommerciel ejendomsret — salg af kopier af værker i en medlemsstat, hvor ophavsretten til disse værker ikke er beskyttet — transport af disse varer til en anden medlemsstat hvor tilsidesættelse af ophavsretten er strafbar — situation hvor ejendomsrettens overgang til køber er sket i oprindelsesstaten og den faktiske råderet er overdraget i bestemmelsesstaten — straffesag mod transportøren for medvirken til ulovlig spredning af et ophavsretligt beskyttet værk